

32001R2529

2001.12.22.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 341/3

A TANÁCS 2529/2001/EK RENDELETE
(2001. december 19.)
a juhhús és kecskehús piacának közös szervezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 36. és 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A juh- és kecskehús piacának közös szervezésére vonatkozó rendelkezéseket több rendeletben állapították meg. Az egyértelműség érdekében ezeket a rendeleteket hatályon kívül kell helyezni, és helyükbe új rendeletnek kell lépnie. A juhhús- és kecskehús-ágazat általános intervenció szabályainak megállapításáról szóló, 1980. október 14-i 2644/80/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾, a nagysúlyú vágóállatként hizlalt bárányok meghatározásáról szóló, 1989. december 12-i 3901/89/EGK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾, a Közösség egyes kedvezőtlen helyzetű térségeiben a juh- és kecsketartásra vonatkozó külön támogatás bevezetéséről szóló, május 14-i 1323/90/EGK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾, a juhhús- és kecskehústermelők jövedelem-támogatásának odaítélésére vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1990. november 27-i 3493/90/EGK tanácsi rendelet ⁽⁷⁾, a friss vagy fagyasztott hasított juh közösségi szabványminőségének meghatározásáról szóló, 1991. február 5-i 338/91/EGK tanácsi rendelet ⁽⁸⁾, valamint a juhhús és kecskehús piacának közös szervezéséről szóló, 1998. november 3-i 2467/98/EK tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ helyébe e rendelet új rendelkezései lépnek, és ezért az előbbieket hatályon kívül kell helyezni.
- (2) A mezőgazdasági piacok közös szervezése a termékektől függően eltérő módon történhet.
- (3) A Szerződés 33. cikkében megállapított célkitűzések – különös tekintettel a piac stabilitására, valamint az érintett mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalára – elérése érdekében szükség van bizonyos rendelkezések meghozatalára, amelyek elősegítik a kínálat hozzága-

zítását a piaci igényekhez. Belső piaci intézkedésekről kell rendelkezni, amelyek a juhhús- és kecskehústermelőknek nyújtott jövedelemtámogatásokat, valamint egy magántárolási rendszert foglalnak magukban.

- (4) A termelőknek juttatandó jövedelemtámogatás összegének tükröznie kell a Közösségen belüli termelési rendszerek eltérő szakosodását. Anyakecskék után azokon a meghatározott területeken kapjanak jövedelemtámogatást a termelők, ahol a kecskenevelés főleg kecskehústermelésre irányul, és a kecskenevelési és juhnevelési technikák hasonló természetűek.
- (5) Rendelkezni kell arról is, hogy a termelőknek azokon a területeken fizessenek kiegészítő jövedelemtámogatást, ahol a juhtartás és a kecsketartás hagyományos tevékenység, vagy jelentősen hozzájárul a vidék gazdaságához. A kiegészítő jövedelemtámogatás nyújtását azokra a termelőkre kell korlátozni, akiknek gazdaságán belül legalább 50 % az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapról (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről szóló, 1999. május 27-i 1257/1999/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ meghatározása szerinti hátrányos helyzetű területen fekvő mezőgazdasági haszonterület.
- (6) Adminisztratív szempontokból célszerű, hogy a jövedelemtámogatások kifizetésének legkorábbi időpontja egybeessen a költségvetési év kezdetével. A kívánt gazdasági hatás elérése érdekében a jövedelemtámogatásokat bizonyos időközönként kell nyújtani.
- (7) Rendelkezni kell annak lehetőségéről, hogy a jövedelemtámogatások összegét a termelési, termelékenységi és piaci fejlemények függvényében meg lehessen változtatni.
- (8) A termelés serkentésének és a kiadások növekedésének elkerülése végett a termelők számára célszerű egyéni határértékeket fenntartani. A tagállamok jövedelemtámogatási jogosultságainak teljes számát a már meghatározott szintek alapján kell megállapítani.

⁽¹⁾ HL C 213. (E), 2001.7.31., 275. o.

⁽²⁾ 2001. október 25-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ 2001. október 17-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 275., 1980.10.18., 8. o.

⁽⁵⁾ HL L 375., 1989.12.23., 4. o. Az 1266/96/EK rendelettel (HL L 123., 1995.6.3., 3. o.) módosított rendelet.

⁽⁶⁾ HL L 132., 1990.5.23., 17. o. A legutóbb a 193/98/EK rendelettel (HL L 20., 1998.1.27., 18. o.) módosított rendelet.

⁽⁷⁾ HL L 337., 1990.12.4., 7. o. A legutóbb a 2825/2000/EK rendelettel (HL L 328., 2000.12.23., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁸⁾ HL L 41., 1991.2.14., 1. o. A legutóbb a 2536/97/EK rendelettel (HL L 347., 1997.12.18., 6. o.) módosított rendelet.

⁽⁹⁾ HL L 312., 1998.11.20., 1. o. A legutóbb a 1669/2000/EK rendelettel (HL L 193., 2000.7.29., 8. o.) módosított rendelet.

⁽¹⁰⁾ HL L 160., 1999.6.26., 80. o.

- (9) Az új termelők, és azok a régi termelők, akik egyéni határértéke különféle okokból nem felel meg a nyájuk megváltozott körülményeinek, nem zárhatók ki a jövedelemtámogatásra jogosultak köréből. Ezért rendelkezni kell arról, hogy nemzeti tartalékot működtessenek, amelyeket a Közösség feltételeinek megfelelően állítanak fel és kezelnek. Ugyanebből az okból a jövedelemtámogatási jogokat annak függvényében lehet átruházni a hozzájuk tartozó gazdaság átruházása nélkül, hogy az átruházott jogok egy részét kompenzációs kifizetés nélkül visszavonják, és a nemzeti tartalékba helyezik.
- (10) Annak érdekében, hogy a termelők korlátozott időre csökkenthessék a termelésüket, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy biztosítsák a jövedelemtámogatási jogok ideiglenes átruházásának lehetőségét.
- (11) Kapcsolatot kell teremteni az érzékeny övezetek vagy körzetek, valamint a juh- és kecsketenyésztés között annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az ilyen termelés fenntartását, különösen azokon a területeken, ahol e termelés fontos a helyi gazdaság szempontjából.
- (12) A juh- és kecsketartás feltételei és a termelők jövedelmi viszonyai lényegesen eltérnek a Közösség különböző termelési területein. Ezért célszerű rendelkezni a tagállamoknak folyósítandó kiegészítő közösségi kifizetések rugalmas keretének meghatározásáról, és azokat rögzített keretösszegeken belül és bizonyos közös feltételeknek megfelelően folyósítani, annak érdekében, hogy azok kellően megfeleljenek a szerkezeti és természeti eltéréseknek, illetve az ágazat különböző igényeinek. A keretösszegeket a kifizetett jövedelemtámogatásokból való részesedésük alapján kell a tagállamoknak juttatni. A közös feltételek célja – többek között – hogy megakadályozzák a kiegészítő kifizetések diszkriminatív hatásait, és hogy maradéktalanul figyelembe vegyék a Közösség vonatkozó többoldalú kötelezettségeit. Nevezetesen, alapvető fontosságú, hogy a tagállamok kötelesek legyenek kizárólag objektív feltételek alapján eljárni, teljes mértékben figyelembe venni az egyenlő elbánás elvét, és elkerülni a piac és a verseny torzulásait.
- (13) Az intervenciós intézkedések magántárolási támogatást jelentenek, amely a legkevesbé befolyásolja termékek rendes értékesítését. E támogatás megfelelő alkalmazásának biztosítása végett a Bizottságnak maradéktalanul értesülnie kell az árak alakulásáról a juhhús és kecskehús közös piacán.
- (14) Általános szabályként, amikor bizonyos piaci árfeltételek teljesülnek, a magántárolási támogatás juttatásáról szóló döntést pályázati eljárás keretében hozzák meg. Azonban a magántárolási támogatást hatékonyabbá lehet tenni a támogatás összegének előzetesen történő rögzítésével, amennyiben különösen súlyos piaci helyzet függvényében egy vagy több árjegyzési-területen az azonnali magántárolás válik szükségessé. Ezért a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy ilyen piaci helyzet felmerülése esetén a támogatást előzetesen rögzítse, még ha a szóban forgó piaci árfeltételek nem is teljesülnek.
- (15) Az árintézkedésekkel, jövedelemtámogatásokkal és intervenciós intézkedésekkel együtt járó, valamint behozatali vámrendszert tartalmazó kereskedelmi intézkedéseknek a Közösség piacának stabilizálását kell szolgálniuk.
- (16) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a piac változásainak felmérése érdekében folyamatosan követhessék a kereskedelem alakulását, valamint – szükség esetén – az e rendeletben előírt intézkedések esetleges alkalmazását. E célból rendelkezni kell behozatali engedélyek és – adott esetben – a megfelelő kiviteli engedélyek kibocsátásáról, biztosítva ezáltal azoknak az ügyleteknek a teljesítését, amelyekre az engedélyeket kérelmezik.
- (17) A bizonyos mezőgazdasági termékek behozatala által a Közösség piacára gyakorolt káros hatás elkerülése vagy ellensúlyozása érdekében egy vagy több ilyen termék importjára, bizonyos feltételek teljesülése esetén kiegészítő importvámokat kell kivetni.
- (18) Bizonyos körülmények között célszerű a Bizottságot felhatalmazni, hogy a Szerződésnek megfelelően kötött nemzetközi egyezményekből, vagy a Tanács egyéb aktaiból eredő vámkontingenst nyisson meg és kezeljen.
- (19) A fent leírt rendszer kiegészítéseként rendelkezni kell a belső vagy külső aktív feldolgozási intézkedések alkalmazásának – az azok megfelelő működéséhez szükséges mértékű, illetve, ha a piaci helyzet úgy kívánja, teljes vagy részleges – megtiltásáról.
- (20) A vámrendelkezések lehetővé teszik az összes többi védintézkedés megszüntetését a Közösség külső határain. Azonban a közös árak és vámok rendszere kivételes esetekben elégtelennek bizonyulhat. Ilyen esetekben – annak elkerülése végett, hogy a Közösség piaca védelem nélkül maradjon a behozatali korlátok megszűnését követően fellépő zavarokkal szemben – a Közösségnek lehetősége kell, hogy legyen minden szükséges intézkedés haladéktalan megtételére. Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell állniuk a Közösség kötelezettségeivel, ideértve nemzetközi kötelezettségeit is.
- (21) Intézkedéseket lehet tenni akkor is, ha számottevő áresés vagy áremelkedés a Közösség piacát megzavarja vagy zavarral fenyegeti.

- (22) A szabad mozgásnak az állatbetegségek terjedésének megakadályozását célzó intézkedések alkalmazásából eredő korlátozásai nehézségeket okozhatnak egy vagy több tagállam piacán. Az ilyen helyzetek orvoslása érdekében felmerülhet kivételes piactámogató intézkedések bevezetése.
- (23) Egyes támogatások nyújtása veszélyeztetné a közös áron alapuló egységes piac megfelelő működését. Ezért a Szerződésnek az állami támogatásra vonatkozó rendelkezéseit a juhhúsról és a kecskehúsról is alkalmazni kell.
- (24) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (25) A tagállamoknak az e rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítése során felmerült kiadásai a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatálya alá tartoznak.
- (26) A Közösség egyes régióiban a juh- és kecsketartásnak a környezetre gyakorolt hatásával kapcsolatban aggodalmak merültek fel. A Bizottságnak a szerzett tapasztalatok alapján jelentést kell készítenie e tárgyban, szükség szerint javaslatokkal kiegészítve.
- (27) A 2467/98/EK rendelet intézkedéseiről az e rendeletben előírtakra való áttérés okozhat olyan nehézségeket, amelyekkel ez a rendelet nem foglalkozik. E nehézségek kezelése végett a Bizottságnak módot kell adni átmeneti intézkedések meghozatalára. A Bizottságot konkrét gyakorlati problémák megoldására is fel kell hatalmazni,
- ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A juh- és kecskehús piacának közös szervezése egy belső piaci rendszert és egy kereskedelmi rendszert foglal magában, és a következő termékekre vonatkozik:

	KN-kód	Megnevezés
a)	0104 10 30	Bárány (legfeljebb egy éves)
	0104 10 80	Egyéb élő juh, kivéve a fajtiszta tenyészállatokat
	0104 20 90	Egyéb élő kecske, kivéve a fajtiszta tenyészállatokat
	0204	Juh- vagy kecskehús frissen, hűtve vagy fagyasztva
	0210 99 21	Juh- és kecskehús csonttal, szóva, sós lében pácolva, szárítva vagy füstölve
	0210 99 29	Juh- és kecskehús csont nélkül, szóva, sós lében pácolva, szárítva vagy füstölve
b)	0104 10 10	Élő juh – fajtiszta tenyészállat
	0104 20 10	Élő kecske – fajtiszta tenyészállat
	0206 80 99	Juh- és kecske élelmezési célra alkalmas vágási mellékterméke és belsősége frissen vagy hűtve, kivéve a gyógyszerészeti termékek gyártására használt vágási melléktermékeket és belsőségeket
	0206 90 99	Juh- és kecske élelmezési célra alkalmas vágási mellékterméke és belsősége fagyasztva, kivéve a gyógyszerészeti termékek gyártására használt vágási melléktermékeket és belsőségeket
	0210 99 60	Juh- és kecske élelmezési célra alkalmas vágási mellékterméke és belsősége szóva, sózott lében pácolva, szárítva vagy füstölve
ex	1502 00 90	Juh- és kecskefaggyú, az 1503 sz. alá tartozók kivételével
c)	1602 90 72	Más elkészített és konzervált vágási melléktermék vagy belsőség; főtt hús vagy belsőség és főzés nélküli hús vagy belsőség keveréke, birkából vagy kecskéből
	1602 90 74	
d)	1602 90 76	Más elkészített vagy konzervált vágási melléktermék vagy belsőség, birkából vagy kecskéből
	1602 90 78	

I. CÍM

BELSŐ PIAC

2. cikk

b) a termelés, feldolgozás és értékesítés jobb megszervezését elősegítő intézkedések;

Az ágazati tényezők és az általuk képviselt szervezetek a kínálatnak a piaci követelményekhez igazítását elősegítő kezdeményezéseinek ösztönzése érdekében az 1. cikkben felsorolt termékek vonatkozásában a következő közösségi intézkedések tehetők:

c) a minőség javítását célzó intézkedések;

a) a juh és kecsketenyésztés javítását célzó intézkedések;

d) a felhasznált termelőeszközök alapján rövid és hosszú távú előrejelzések készítését lehetővé tevő intézkedések;

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 160., 1999.6.26., 103. o.

e) a piaci ártendenciák feljegyzését elősegítő intézkedések.

Az ezekre az intézkedésekre vonatkozó általános szabályokat a Szerződés 43. cikke (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

I. FEJEZET

KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK

3. cikk

E cím alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „termelő”: az az egyéni gazdálkodó – akár természetes vagy jogi személy, természetes vagy jogi személyek csoportja, függetlenül az ilyen csoportnak vagy tagjainak a nemzeti jog szerinti jogállásától –, akinek gazdasága a Közösség területén található, és aki juh-, vagy kecskefélék nevelésével foglalkozik;
- b) „gazdaság”: minden olyan termelési egység, amelyet a termelő vezet, és amely egy tagállam területén található;
- c) „anyajuh”: minden olyan, a juh fajhoz tartozó nőivarú állat, amely már legalább egy ízben ellett, vagy legalább egy éves;
- d) „anyakecske”: minden olyan, a kecske fajhoz tartozó nőivarú állat, amely már legalább egy ízben ellett, vagy legalább egy éves.

1. szakasz

Az anyajuhra és anyakecskére vonatkozó jövedelemtámogatás

4. cikk

(1) A gazdaságában anyajuhokat tartó termelő – kérelemre – anyajuh tartási jövedelemtámogatásban (anyajuhra vonatkozó jövedelemtámogatás) részesülhet.

(2) A gazdaságában anyakecskéket tartó termelő – kérelemre – anyakecske-tartási jövedelemtámogatásban (anyakecskére vonatkozó jövedelemtámogatás) részesülhet. Ezt a jövedelemtámogatást az olyan meghatározott területeken tevékenykedő termelőknek nyújtják, ahol a termelés megfelel a következő két feltételnek:

- 1. a kecsketenyésztés főleg kecskehús-termelésre irányul;
- 2. a kecske- és juhtenyésztési technikák jellegüket tekintve hasonlóak.

Ezen területek jegyzékét a 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően állítják össze.

(3) Az anyajuhra vonatkozó jövedelemtámogatást és a anyakecskére vonatkozó jövedelemtámogatást jogosult állatonként, naptári évenként és termelőnként éves kifizetés formájában nyújtják, az egyéni határérték határain belül. Azt a legalacsonyabb állatlétszámot, amelyre támogatás kérelmezhető, a tagállam szabja meg. Ez a legalacsonyabb szám nem lehet 10-nél kevesebb vagy 50-nél több.

(4) A jövedelemtámogatás összege anyajuhonként 21 euró. Azon termelők esetében azonban, akik juhtejet vagy juhtejből készült termékeket értékesítenek, az anyajuhonkénti jövedelemtámogatás 16,8 euró.

(5) A jövedelemtámogatás összege anyakecskénként 16,8 euró.

(6) E cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

2. szakasz

Kiegészítő jövedelemtámogatás

5. cikk

(1) Kiegészítő jövedelemtámogatást kell fizetni a termelőknek azokon a területeken, ahol a juh- és kecsketenyésztés hagyományos tevékenység, vagy jelentős mértékben járul hozzá a vidék gazdaságához. Ezeket a területeket a tagállamok határozzák meg. Mindenesetre, kiegészítő jövedelemtámogatás csak annak a termelőnek nyújtható, akinek gazdasága területének legalább 50 %-a az 1257/1999/EK tanácsi rendelet meghatározása szerint hátrányos helyzetű területen fekvő mezőgazdasági haszonterület.

(2) Kiegészítő jövedelemtámogatást kell nyújtani annak a termelőnek is, aki vándorlegeltetést folytat, feltéve hogy:

- a) a támogatási kérelemben szereplő állatok legalább 90 %-a legalább 90 egymást követő napon át az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott támogatásra jogosult területen legel, és
- b) a gazdaság telephelye olyan pontosan meghatározott földrajzi területen található, amelyre nézve a tagállam megállapította, hogy ott a vándorlegeltetés hagyományos juhnevelési és/vagy kecskenevelési gyakorlat, és hogy az állatok vándoroltatása a miatt szükséges, mert a vándorlegeltetési időszakban nem áll rendelkezésre kellő mennyiségű takarmány.

(3) A kiegészítő jövedelemtámogatás összege anyajuhonként és anyakecskénként 7 euró. A kiegészítő jövedelemtámogatást ugyanazokkal a feltételekkel nyújtják, mint az anyajuhra és a anyakecskére vonatkozó jövedelemtámogatás.

(4) E cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

3. szakasz

Közös rendelkezések

6. cikk

(1) A jövedelemtámogatást az azt megkapó termelőnek azon anyajuhok és/vagy anyakecskék száma alapján fizetik ki, amelyeket a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően meghatározandó legrövidebb ideig tartott a gazdaságában.

A kifizetésre akkor kerül sor, amint az egyes közösségi támogatási programok integrált igazgatási és ellenőrzési rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. november 27-i 3508/92/EGK tanácsi rendeletben⁽¹⁾ előírt ellenőrzést végrehajtották, de legkorábban a kérelmezés naptári évének október 16-án, és legkésőbb a rákövetkező naptári év március 31-én.

⁽¹⁾ HL L 355., 1992.12.5., 1. o. A legutóbb a 495/2001/EK rendelettel (HL L 72., 2001.3.14., 6. o.) módosított rendelet.

(2) Amint a juhok és kecskék új azonosítási és nyilvántartási szabályait előíró rendelet alkalmazhatóvá válik, jövedelemtámogatás akkor nyújtható, ha az állatok e szabályoknak megfelelően vannak azonosítva és nyilvántartva.

7. cikk

A jövedelemtámogatások összege a termelési, termelékenységi és piaci fejlemények függvényében, a Szerződés 37. cikke (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően változtatható meg.

4. szakasz

Egyéni határértékek

8. cikk

(1) 2002. január 1-jén a termelőkenti egyéni határértéknek – figyelemmel a (2) és (3) bekezdésre – azoknak a jövedelemtámogatási jogoknak a számával kell megegyeznie, amelyeket a termelő a vonatkozó közösségi szabályoknak megfelelően 2001. december 31-én birtokolt.

(2) A tagállamok meg hozzák azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy területükön a jövedelemtámogatási jogok összege 2002. január 1-jétől ne haladja meg az I. mellékletben megállapított nemzeti határértékeket, és hogy fenntartsák a 10. cikkben említett nemzeti tartalékokat.

(3) Ha a (2) bekezdésnek megfelelően hozott intézkedések szükségessé teszik a termelők által birtokolt egyéni határértékek csökkentését, ezt a csökkentést kompenzációs kifizetés nélkül kell végrehajtani, és arról objektív feltételek alapján kell dönten.

Ezek a feltételek magukban foglalják:

- a) azt, hogy a termelők egyéni határértékeiket a 2001-et megelőző három referenciaév folyamán milyen arányban használták ki;
 - b) azokat az egyedi természeti körülményeket vagy alkalmazott szankciókat, amelyek egy referenciaévben a jövedelemtámogatás kifizetésének elmaradását, vagy csökkentett jövedelemtámogatás fizetését eredményezik;
 - c) azokat a további különleges körülményeket, amelyek hatására a kifizetések legalább egy referenciaévben nem feleltek meg az előző években megállapított tényleges helyzetnek.
- (4) A (2) bekezdés értelmében hozott intézkedések alapján megvonott jövedelemtámogatási jogokat törlik.
- (5) E cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően fogadják el.

9. cikk

(1) Ha a termelő gazdaságát eladja, vagy egyéb módon átruházza, minden jövedelemtámogatási jogát átruházhatja arra a személyre, aki gazdaságát átveszi.

(2) A termelő gazdaságának átruházása nélkül is átruházhatja jogait – részben vagy egészben – más termelőkre.

A jogoknak a gazdaság átruházása nélküli átruházása esetén az átruházott támogatási jogok 15 %-ot meg nem haladó részéről szabad felosztás céljából ellenszolgáltatás nélkül le kell mondani azon tagállam nemzeti tartalékának javára, ahol a termelő gazdasága található.

A tagállamok jövedelemtámogatási jogokat szerezhetnek meg azoktól a termelőktől, akik önként beleegyeznek abba, hogy jogaikat részben vagy egészben átengedjék. Ebben az esetben a jogok megszerzésért ezeket a termelőket vagy a nemzeti költségvetésből, vagy pedig a 11. cikk (2) bekezdésének ötödik francia bekezdésében előírt módon kifizetésben részesíthetik.

Az (1) bekezdéstől eltérve – és kellően indokolt körülmények esetén – a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a gazdaság eladása vagy egyéb módon való átruházása esetén a jogok átruházása a nemzeti tartalék közvetítésével történjen.

(3) A tagállamok meghozhatják azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy elkerüljék a jövedelemtámogatási jogok kivételét az érzékeny övezetekből vagy azokból a régiókból, amelyekben a juhtartás különösen fontos a helyi gazdaság szempontjából.

(4) A tagállamok – az általuk meghatározandó időpontig – engedélyezhetik a jövedelemtámogatási jogok azon részének ideiglenes átruházását, amelyeket az azok birtokában lévő termelő nem szándékozik felhasználni.

(5) E cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

Ezek a részletes szabályok különösen a következőkre vonatkoznak:

- a) azokra a rendelkezésekre, amelyek lehetővé teszik a tagállamoknak, hogy megoldják a jövedelemtámogatási jogok azon termelők általi átruházásával kapcsolatos konkrét problémákat, akik nem tulajdonosai annak a területnek, amelyen gazdaságuk található; és
- b) a részleges átruházás tárgyát képező jogok legalacsonyabb számával kapcsolatos különös szabályokra.

10. cikk

(1) A jövedelemtámogatási jogok tekintetében mindegyik tagállam egy nemzeti tartalékot tart fenn.

(2) A 9. cikk (2) bekezdése vagy egyéb közösségi rendelkezés alapján visszavont minden jövedelemtámogatási jogot hozzá kell adni a nemzeti tartalékhoz.

(3) A tagállamok jövedelemtámogatási jogokat a nemzeti tartalékuk keretein belül juttathatnak a termelőknek. E juttatás során előnyben részesítik különösen az új termelőket, a fiatal gazdálkodókat vagy az egyéb kiemelt termelőket.

(4) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat – különösen a fel nem használt jövedelemtámogatási jogok visszavonására és újraosztására vonatkozó szabályokat – a 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően állapítják meg.

II. FEJEZET

KIEGÉSZÍTŐ KIFIZETÉSEK

11. cikk

(1) A tagállamok évente, összesen a II. mellékletben megállapított keretösszeg erejéig kiegészítő kifizetéseket tesznek.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a II. mellékletben megállapított keretösszeget a 4. cikkben említett kifizetések összegeinek csökkentése útján kiegészítik. Az összegek csökkentése, ami regionális alapon alkalmazható, nem haladhatja meg az egy eurót.

A kifizetések – objektív feltételek alapján, amelyek közé különösen a termelési szerkezetek és feltételek tartoznak – évente történnek, mégpedig oly módon, hogy biztosítsák a termelőkkel való egyenlő elbánást, és elkerüljék a piac és a verseny torzulásait. A kifizetéseket a 6. cikkben előírt időhatáron belül kell végrehajtani. Ezen túl ezek a kifizetések nem kapcsolódhatnak a piaci árak ingadozásaihoz. A kifizetések történhetnek regionális alapon.

(2) A kifizetések különösen a következőket tartalmazhatják:

- olyan termelőknek történő kifizetéseket, akik olyan – különösen minőségi tekintetben – egyedi termékeket állítanak elő, amelyek fontosak a helyi gazdaság vagy a környezet-védelem szempontjából,
- a 4. cikkben megállapított jövedelemtámogatás növelését. A kiegészítő összegek függhetnek az állománysűrűségi követelménytől, amelyet a tagállam a helyi körülményeknek megfelelően határoz meg,
- a termelők gazdasági szerkezetváltásának vagy a termelői szervezetek fejlesztésének támogatását,
- területalapú támogatásokat a termelőknek takarmánytermőterület-hektáronként, amelyek a naptári tárgyév folyamán állnak a termelő rendelkezésére, és amelyek tekintetében a termelő nem kérelmezett kifizetést ugyanarra az évre az egyes szántóföldi növények termelői támogatási rendszerének, a szárított takarmány támogatási rendszerének, illetve egyéb állandó kultúrák vagy kerti növények közösségi támogatási programjának keretén belül,

II. CÍM

KERESKEDELEM HARMADIK ORSZÁGOKKAL

13. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe irányuló behozatala vagy az onnan származó kivitele behozatali engedély, illetve kiviteli engedély bemutatásához köthető.

A behozatali és kiviteli engedélyk az egész Közösségen belül érvényesek.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki bármely kérelmezőnek, függetlenül annak a Közösségen belüli székhelyétől, és a 16. cikk alkalmazására irányuló intézkedések sérelme nélkül.

Az ilyen engedélyk kiadása biztosíték nyújtásához köthető, amely garantálja, hogy a termékek behozatalára vagy kivitelére az engedély érvényességének ideje alatt sor kerül; a *vis major* eseteinek kivételével a biztosítékot teljes egészében vagy részben be kell hajtani, ha az adott időszak alatt a behozatalra vagy a kivitelre nem vagy csak részben kerül sor.

(2) A kiviteli engedélyhez kötött termékek listáját, az engedélyk érvényességi idejét és az e cikk alkalmazására vonatkozó

- kifizetéseket azoknak a termelőknek, akik a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően jogaikról önkéntesen lemondanak,
- a juh- és kecskehús feldolgozásának és értékesítésének javítására és ésszerűsítésére szolgáló támogatást.

(3) E cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően fogadják el.

III. FEJEZET

MAGÁNTÁROLÁS

12. cikk

(1) A Bizottság dönthet úgy, hogy magántárolási támogatást nyújt, ha egy vagy több árjegyzési területen különösen súlyos piaci helyzet áll elő. Árjegyzési terület a következőket jelenti:

- a) Nagy-Britannia;
- b) Észak-Írország;
- c) minden egyéb tagállam külön-külön.

A támogatást pályázati eljárás keretében kell bevezetni.

Azonban, ha azonnali magántárolás válik szükségessé, úgy is határozhatnak, hogy a támogatást egy előzetes rögzítési eljárás keretében nyújtják.

(2) E cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően fogadják el, és a magántárolási támogatás nyújtásáról a 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően döntenek.

részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

14. cikk

Az 1. cikkben felsorolt termékekre a Közös Vámtarifában meghatározott vámtételeket kell alkalmazni.

15. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt bizonyos termékek behozatalából esetlegesen származó, a Közösség piacára gyakorolt hátrányos hatások elkerülése vagy ellensúlyozása érdekében egy vagy több ilyen termék behozatala után a Közös Vámtarifában megállapított vámtétel alapján kiszámolt kiegészítő importvámot kell fizetni, ha a Bizottság által a (4) bekezdés értelmében meghatározandó feltételek teljesülnek, kivéve, ha nem valószínű, hogy a behozatal a Közösség piacát zavarja, vagy ha a hatások a szándékolt céllal nem állnának arányban.

(2) Az olyan behozatalra, amely a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) felé közölt szintnél („küszöbár”) alacsonyabb áron történik kiegészítő importvám vethető ki.

Ha a behozatal mennyisége bármely olyan évben, amelyben az (1) bekezdésben említett káros hatás jelentkezik vagy jelentkezhet, meghaladja a piacra jutási lehetőségeknek azt a meghatározott szintjét, amely az előző három év megfelelő hazai fogyasztásának százalékában kifejezett behozatalon alapul („küszöbmennyiség”), kiegészítő importvám vethető ki.

(3) A (2) bekezdés első albekezdése értelmében kivetett kiegészítő importvám szempontjából figyelembe veendő behozatali árakat a vizsgálat tárgyát képező szállítmány CIF behozatali ára alapján határozzák meg.

E célból, a CIF behozatali árakat egybevetik a termék világpiaci vagy közösségi importpiacának reprezentatív áraival.

(4) A Bizottság az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően fogadja el. Ezek a szabályok különösen azokat a termékeket határozzák meg, amelyek tekintetében kiegészítő importvám alkalmazható.

16. cikk

(1) A Szerződés 300. cikkének megfelelően kötött egyezményekből vagy a Tanács bármely egyéb jogi aktusából adódó, és az 1. cikkben felsorolt termékekre vonatkozó vámkontingenseket a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően nyitják meg és kezelik.

(2) A kontingensek kezelése a következő módszerek egyike vagy azok kombinációjának alkalmazásával történik:

- a) a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer („elsőbbségi” elv);
- b) a kérelmek benyújtáskor igényelt mennyiségek arányában történő elosztás (a „szimultán vizsgálati módszer” alkalmazásával);
- c) a kereskedelem hagyományos szerkezetének figyelembevételén alapuló módszer (a „hagyományos/új beérkezés módszere” alkalmazásával).

Egyéb megfelelő módszerek is elfogadhatók. Ezeknek a módszereknek el kell kerülniük az érintett szereplők közötti megkülönböztetést.

(3) Az elfogadott adminisztratív módszereknek – adott esetben – megfelelő hangsúlyt kell helyezniük a közösségi piac kínálati követelményeire, valamint arra, hogy biztosítani kell a fenti piac egyensúlyi helyzetét.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok:

- a) az év folyamán megfelelően ütemezett éves kontingenseket írnak elő;
- b) meghatározzák az alkalmazandó adminisztratív módszert;

c) – adott esetben – a termék jellegére, származására és eredetére, valamint – adott esetben – a hagyományos kereskedelmi szerkezet fenntartására vonatkozó garanciákat foglalnak magukban;

d) rendelkeznek a c) pontban említett garanciák igazolására igénybe vett okmány elismeréséről; és

e) megállapítják a behozatali engedélyek kibocsátásának feltételeit és érvényességi idejüket.

17. cikk

(1) Az e rendelet 1. cikkében felsorolt termékek piaca közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, a Szerződés 37. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően eljárva különleges esetekben teljes egészében vagy részben megtilthatja az 1. cikkben felsorolt termékek vonatkozásában a belső aktív feldolgozási eljárások igénybevételét.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételes gyorsasággal következik be, és a közösségi piacot a belső vagy külső aktív feldolgozási intézkedések zavarják vagy esetlegesen zavarhatják, a Bizottság, egy tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére, határozatot hozhat a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig érvényesek és azonnal alkalmazandók. Amennyiben valamely tagállam kérelmet intéz a Bizottsághoz, arról a Bizottság a kérelem kézhezvételét követő egy héten belül határoz.

(3) A Bizottság által meghozott intézkedéseket bármelyik tagállam az értesítés napjától számított egy héten belül a Tanács elé terjesztheti. A Tanács minősített többséggel eljárva jóváhagyhatja, módosíthatja vagy hatálytalaníthatja a Bizottság határozatát.

Ha a Tanács három hónapon belül nem intézkedik, a Bizottság határozata hatályon kívül helyezettnek tekintendő.

18. cikk

(1) Az 1. cikkben említett termékek vámbesorolására a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére vonatkozó általános szabályokat és az alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat kell alkalmazni; az e rendelet alkalmazásából származó vám-nomenklatúrát be kell építeni a Közös Vámtarifába.

(2) Ha e rendelet vagy az ennek alapján elfogadott rendelkezések nem rendelkeznek másképp, a következők tiltottak a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben:

- a) a vámmilletéssel azonos hatású bármilyen díj kivetése;
- b) bármilyen mennyiségi korlátozás vagy ezzel azonos hatású intézkedés alkalmazása.

19. cikk

(1) Ha a behozatal vagy kivitel növekedése miatt az 1. cikkben felsorolt termékek közül egy vagy több közösségi piacát olyan komoly zavar befolyásolja vagy fenyegeti, amely veszélyeztetheti a Szerződés 33. cikkében foglalt célkitűzések elérését, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben mindaddig megfelelő intézkedések alkalmazhatók, amíg ez a zavar vagy a zavar veszélye meg nem szűnik.

A Tanács, a Bizottság javaslatára, minősített többséggel elfogadja az e bekezdés alkalmazására vonatkozó általános szabályokat, és meghatározza azokat a körülményeket és határértékeket, amelyekben belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett helyzet bekövetkezik, a Bizottság egy tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére határozatot hozhat a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amely intézkedések azonnal alkalmazandók. Amennyiben valamely tagállam kérelmet intéz a Bizottsághoz, arról a Bizottság a kérelem kézhezvételét követő három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által meghozott intézkedéseket bármelyik tagállam az értesítés napjától számított három munkanapon belül a Tanács elé terjesztheti. A Tanács haladéktalanul összeül. A Tanács minősített többséggel eljárva módosíthatja vagy hatálytalaníthatja az adott intézkedést.

(4) Ezt a cikket a Közösség kötelezettségeinek, ideértve nemzetközi kötelezettségeit is, figyelembevételével kell alkalmazni.

III. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

20. cikk

A tagállamok a Bizottság által a 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően meghozandó szabályok alapján jegyzik a juhfélék árát és a juhfélék hújának árát.

Az ilyen információk közlésére és terjesztésére vonatkozó szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

21. cikk

(1) Ha a Közösség piacán jegyzett árak számottevően emelkednek vagy csökkennek, és ez a helyzet valószínűsíthetően folytatódni fog – ezáltal zavarva vagy zavarral fenyegetve a piacot – a szükséges intézkedéseket a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet meghozni.

(2) A Bizottság az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadja el.

25. cikk

(1) A Bizottságot a Juh- és Kecskehúspiari Irányítóbizottság segíti, amelynek tagjai a tagállamok képviselői és elnöke a Bizottság képviselője.

(2) Ahol erre a bekezdésre hivatkozás történik, az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikke (3) bekezdésében megállapított időtartamot egy hónapban kell meghatározni.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

22. cikk

Annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a szabad mozgásnak azokat a korlátozásait, amelyek az állatbetegségek terjedésének megakadályozását célzó intézkedések alkalmazásából erednek, az e korlátozások által érintett piacok támogatására a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kivételes intézkedéseket lehet hozni, de csak olyan mértékben és annyi ideig, amely az adott piac támogatásához okvetlenül szükséges.

23. cikk

Ha e rendelet másképp nem rendelkezik, a rendelet 1. cikkében említett termékek előállítására és kereskedelmére a Szerződés 87., 88. és 89. cikkét kell alkalmazni.

24. cikk

A tagállamok és a Bizottság közlik egymással az e rendelet végrehajtásához szükséges információkat.

26. cikk

A gyakorlati és egyedi problémák megoldására – vészhelyzetben – szükséges és kellően indokolt intézkedéseket a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

Ezek az intézkedések bizonyos részeiben eltérhetnek ettől a rendeletről, de csak az okvetlenül szükséges mértékben és ideig.

27. cikk

Az 1258/1999/EK rendeletet és a végrehajtása során elfogadott rendelkezéseket kell alkalmazni a tagállamok azon kiadásai tekintetében, amelyek az e rendeletről fakadó kötelezettségeik teljesítése során merültek fel.

28. cikk

A Bizottság legkésőbb 2005. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a juh- és kecskete-nyésztés környezeti hatásairól a Közösség egyes régióiban, valamint a jövedelemtámogatási rendszer hatásairól és a kiegészítő kifizetések rendszerének működéséről, figyelembe véve a juhok és kecskék azonosítása és nyilvántartása terén elért javulás következményeit. A jelentéshez szükség szerint javaslatok is csatolhatók. A jelentés figyelembe veszi különösen a tagállamoknak az 1259/1999/EK rendelet 3. cikke alapján előírt intézkedések végrehajtásáról szóló jelentéseit.

29. cikk

A 2644/80/EGK, 3901/89/EGK, 1323/90/EGK, 3493/90/EGK, 338/91/EGK és a 2467/98/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályukat veszített rendeletekre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásokként kell érteni, és a III. mellékletben lévő megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

30. cikk

A 29. cikkben említett rendeletekben előírt rendelkezésekről az e rendeletben foglalt rendelkezésekre történő átállás megkönnyítéséhez szükséges intézkedéseket a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

31. cikk

(1) Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet 2002. január 1-jétől kell alkalmazni.

(3) A 2644/80/EGK, 3901/89/EGK, 1323/90/EGK, 3493/90/EGK, 338/91/EGK és a 2467/98/EK rendeletet a 2001-es gazdasági évben továbbra is alkalmazni kell.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2001. december 19-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. NEYTS-UYTTERBROECK

I. MELLÉKLET

VONATKOZÓ EGYÉNI JÖVEDELEMTÁMOGATÁSI JOGOK AZ ANYAJUHRA ÉS ANYAKECSKÉRE

Tagállam	Jogok száma (× 1 000)
Belgium	70
Dánia	104
Németország	2 432
Görögország	11 023
Spanyolország	19 580
Franciaország	7 842
Írország	4 956
Olaszország	9 575
Luxemburg	4
Hollandia	930
Ausztria	206
Portugália ⁽¹⁾	2 690
Finnország	80
Svédország	180
Egyesült Királyság	19 492
Összesen	79 164

(¹) Kivéve a Portugáliában jelenleg szántóföldi növénytermesztésbe vont földterületek külterjes állattenyésztési művelésre való átállításáról szóló, 1994. április 26-i 1017/94/EK tanácsi rendeletben megállapított külterjesítési programot (HL L 112., 1994.5.3., 2. o.). Az 1461/95/EK rendelettel (HL L 144., 1995.6.28., 4. o.) módosított rendelet.

II. MELLÉKLET

A 11. CIKKBEN EMLÍTETT KERETÖSSZEGEK

(ezer euróban kifejezve)

Belgium	64
Dánia	79
Németország	1 793
Görögország	8 767
Spanyolország	18 827
Franciaország	7 083
Írország	4 875
Olaszország	6 920
Luxemburg	4
Hollandia	743
Ausztria	185
Portugália	2 275
Finnország	61
Svédország	162
Egyesült Királyság	20 162

III. MELLÉKLET

Az 1323/90/EGK rendelet	E rendelet
1. cikke	5. cikke
A 3493/90/EGK rendelet	E rendelet
1. cikkének (1) bekezdése	–
1. cikkének (2) bekezdése	–
1. cikkének (3) bekezdése	–
1. cikkének (4) bekezdése	3. cikkének a) pontja
1. cikkének (5) bekezdése	3. cikkének b) pontja
2. cikke	5. cikke
3. cikke	–
4. cikke	–
A 2467/98/EK rendelet	E rendelet
1. cikke	1. cikke
2. cikke	2. cikke
3. cikke	–
4. cikke	20. cikke
5. cikkének (1) bekezdése	4. cikkének (1) bekezdése
5. cikkének (2) és (3) bekezdése	4. cikkének (4) bekezdése
5. cikkének (4) bekezdése	–
5. cikkének (5) bekezdése	4. cikkének (2) bekezdése
5. cikkének (6) bekezdése	6. cikke
5. cikkének (7), (8), (9) és (10) bekezdése	–
6. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése	–
6. cikke (4) bekezdésének a) pontja	–
6. cikke (4) bekezdésének b) pontja	9. cikkének (1) és (2) bekezdése
6. cikke (4) bekezdésének c) pontja	9. cikkének (3) bekezdése
6. cikke (4) bekezdésének d) pontja	9. cikkének (4) bekezdése
6. cikke (4) bekezdésének e) pontja	–
6. cikke (4) bekezdésének f) pontja	9. cikkének (5) bekezdése
6. cikkének (5) bekezdése	–
6. cikkének (6) bekezdése	–
7. cikke	10. cikke
8. cikke	–
9. cikke	–
10. cikke	8. cikkének (2) bekezdése
11. cikke	–
12. cikk	12. cikke
13. cikke	–
14. cikke	13. cikke
15. cikke	14. cikke
16. cikke	15. cikke
17. cikke	16. cikke
18. cikke	17. cikke
19. cikke	18. cikke
20. cikke	19. cikke
21. cikke	22. cikke
22. cikke	23. cikke
23. cikke	24. cikke
25. cikke	25. cikke
26. cikke	–
27. cikke	–
28. cikke	–